
mAnasollasastutiH by Appayya Dixit

मानसोल्लसस्तुतिः श्रीमदप्पय्यादीक्षितेन्द्रैः विरचिता

Document Information

Text title : mAnasollasa stuti

File name : mAnasollasa.itx

Category : misc, sahitya, appayya-dIkShita

Location : doc_z_misc_general

Author : Shri Appaya Dikshitar

Transliterated by : N.Balasubramanian bbalu at satyam.net.in

Proofread by : N.Balasubramanian bbalu at satyam.net.in

Latest update : August 28, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

January 14, 2023

sanskritdocuments.org

मानसोल्लसस्तुतिः श्रीमदप्पय्यादीक्षितेन्द्रैः विरचिता

Introduction:

This is a short poem by the famous author. It consists of seventeen verses and is constructed in the form of advice to the mind. The poet finds that the mind is now fully preoccupied with the affairs of the world, family and friends to the extent that it is unable to think of the consequences of such preoccupation. The poem points out the consequences and also the way to escape them. The remedy is to start thinking of Lord Siva and worship Him. One may continue to attend to personal matters but, should, at the same time engage the mind in thinking of the Lord. This will bring in all the prosperity one requires for a good life. It will also confer ever lasting peace which one cannot find by being busy with the world. It is common to find saints and devotees addressing their mind and also other organs like the eyes to turn to the Lord for escape from the stresses and strain that the worldly life brings in its wake.

Some examples are given here.

- 1) Mana sambodha niyamanam - 10 verses by Bhartruhari in his Vairagya shatakam.
- 2) Manache Sloka of Sri Samartha Ramadasa of Maharashtra.

This work is in Marathi language and has 205 verses.

- 3) Manoniyamanam (मनोनियमनम् ।) by Saint

Sadasiva Brahmendra is a small but beautiful poem consisting of 13 verses addressed to the mind.

4) The saint has also composed many songs that address the mind, the tongue etc.

Some are:

(1) Bhaja re Gopalam manasa. (भज रे गोपालम् मानस ।)

(2) Smara varam chetah smara Nanda Kumaram.

(स्मर वारं चेतः स्मर नन्दकुमारम् ।)

(3) Bruhi Mukundeti Rasane (ब्रूहि मुकुन्देति रसने ।)

(4) Manasa sancharare (मानस संचर रे)

(5) Bhaja re Yadhunatham (भज रे यदुनाथम् ।)

5) The saint Kulasekhara also addresses the organs in his Mukundamala. One of his popular poems is given here.

जिह्वे कीर्तय केशवं मुररिपुं येतो भज श्रीधरं
पाणिद्वन्द्वं समर्थयाच्युतकथा-श्रोत्रद्वय त्वं शृणु ।
कृष्णं लोक्य लोचनद्वय उरु-गच्छाद्द्वियुग्मालयं
जिह्वं घ्राणं मुकुन्द-पाद-तुलसीं मूर्धन् नमाधोक्षजम् ॥

Now let us go to the poem proper.

॥ श्री शिवमस्तु ॥

अथि भ्रातश्चेतः परमभुपदेशं श्रुणु मम
स्मरारिरर्थायां पटुषुकरणेषु स्मर कृलम् ।
तवैषां प्रेष्ठ्याणामुपरतिकृतिश्रान्ति मलति
त्वयैकेन श्चासप्रशमसमये किन्नु सुकुरम् ॥ १ ॥
अतिस्थेमसङ्गीतानपि शिष्यरिणः पश्य चलितान्
दियंतं वा कालं दिसलयमृदु स्थास्यति वपुः ।
असारेऽस्मिन्पूजाअथि लुदय शंभोर्न कुरुषे
कदेदृक् ते लभ्यं कथय जऽ तंत्रोपकरणम् ॥ २ ॥
छेदानीमत्यल्पेष्वथि लुदय कार्षेयति मडान्
छयान् व्यासंगस्ते न कलयसि येन स्मररिपुम् ॥
अतिकंदद्वधुव्यसनजलधावर्ति समये

डियानागता ते शिव शिव उतोस्म्येव भवता ॥ ३ ॥

अये येतश्शास्त्राण्यधिकमवगूढान्यपि

मुधा न यथासज्जेथाः पशुपतिपदांभोजभजने ।

तदित्यं भोक्तव्यं भलु पुनरपि प्रेत्य भुवने

मलदुष्पं वर्णग्रहणसमयोपक्रमिदम् ॥ ४ ॥

डियंतो ना भूवन् लृट्यपरमप्रेमविषयाः

पुराजन्मस्वधे क्व गतमिति जानासि डिमु तान् ।

वृधा मोहं बंधुष्वहितपरिणामं त्यज सधे

यथासेवादोषात् स्मरसि न कदाऽपि स्मररिपुम् ॥ ५ ॥

अमी येत् पुत्राद्या-स्तव भृशतरं प्रेमविषयाः

भविष्यन्तो न स्युः डिमु जऽ तथा भाविजनने ।

सदेव त्यथेवं समुपजनिताक्षत्रयुते

कदा शंभोश्चिन्ता भवति भवभीतिप्रशमनी ॥ ६ ॥

अनापृच्छ्य ज्ञाती-नवश रुदितोच्छून-नयनान्

गतिःका न-स्तातेत्यति-करुणामत्रे विलुटितान् ।

अवश्यं गन्तव्यं भलु तदखितानामपि पुरस्त-

दधैव स्नेहं त्यज लृट्य तेष्वर्थ्यं गिरिशम् ॥ ७ ॥

एदं सज्जुभूतं कृतमिद-मिदं कार्यमधुने-

त्ययं व्यर्थारंभस्तव अतमनश्-शाभ्यतु कदा ।

सभल्वागन्ता ते शिवभजनडीनस्य समयस्-

समुद्यन्निर्घोषज्वलदशनिपात प्रतिभयः ॥ ८ ॥

त्वया गर्भे मातुर्यद्विडं चिन्तितमभूत् त-

दालोच्य स्वान्ते प्रज शिवमकार्ये त्यज रुचिम् ।

गतो दूरं मूर्धः क एव भलु वित्तार्जन धिया

चरेस्त्वैरे त्यक्त्वा प्रभुवरमृणादानरसिकः ॥ ९ ॥

अपय्या-दाडारादपि तव डियन् मानस भयं

मुडूर्तावस्थायि ज्वरजठर-भारादिकरणात् ।

अमुष्मादश्रान्त-प्रवितत भवव्याधिजननात्

मडेशे वैमुष्यात् डिमिति न भयं डिञ्चिदपि ॥ १० ॥

धयंतकालं ते नियतसडवासेन जनिता किं-

धन्नास्त्यन्तःकरणं मयि सौख्यार्ककणिका ।

यथेच्छं भ्रान्तं त्वं विडरविषयारण्य-कुडरे

भज श्रीपादाब्जं सङ्घट्टि पुरारेरनुदिनम् ॥ ११ ॥

स्थितोऽस्मि त्वां पश्यन् चिरमहितं येवं तवकृते

मदर्थसु स्थाणोर्लुट्य परिचर्यासु विभुजः ।

धदानीन्निर्विण्णोऽस्यलमुपगतस्तेऽद्यसमयो

यदात्मन्यास्थां जडति सुलुट्यै कृतविधः ॥ १२ ॥

अलभ्येवप्यर्थेष्वधिकं यपला-नक्षपृथुकान्

अतृमानत्यर्थे सुचिरमनुवृत्तानपि तथा ।

अशक्यं ते शंभोर्भजन-मनुरुध्यैव-मशुचीन्

उपेक्षैवोपायस्तव लुट्य तेषामुपशमे ॥ १३ ॥

उपायं ते येतः परमुपदिशामि स्मररिपोः

पदांभोजद्वन्द्वे परवशतया रजयसि यतः ।

अवश्यं भोक्तव्य-मनुदिन-मतर्क्योपगमनां

दशा-मन्त्यां-मन्तस्सापदि गणयोपस्थिततराम् ॥ १४ ॥

चिरात् कश्चित्प्राधः शिव धति वसत्यद्रिशिकुडरे

स मे मायीभूत्वा मतिमलर-दध्ना सुप्ननिधिम् ।

सलग्रश्रेदैवात् क्वचनपथिपाशैस्मृतिमयैः

समे तं बध्नीयाः लुट्य निभृतं दास्यति धनम् ॥ १५ ॥

अडिस्त्वं वैय्यग्रं प्रकटय परं लौकिककृति-

ष्ववज्यासु स्थैर्यं भज पशुपतेः पादभजने ।

विटेषु स्निह्यन्तीमिव अडिरसारै-रभिनयैः

धने अद्धासंगां गणय धिषणो वारवनिताम् ॥ १६ ॥

मडदिवध्यानान्ममशरणमन्यन्न कलये

भवग्रलगासोल्लसितभववेगादधिभुवि ।

प्रसीद प्रागल्भ्यं तद्विड परिगृह्याद्य मडतो

भयात्रायस्वैनं भगवति नमस्तेऽस्तु धिषणो ॥ १७ ॥

॥ श्री शिवमस्तु ॥

Endoded by N. Balasubramanian bbalu@satyam.net.in

——
mAnasollasastutiH by Appayya Dixit
pdf was typeset on January 14, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

